

РЕШЕНИЕ

№ 697

гр. София, 07.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 19.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **10829** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба вх.№ Е-11ИН-00-1414/10.11.2022г. по описа на КЕВР от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] чрез К. Н. Н. – юрисконсулт и пълномощник, съгласно пълномощно от А. С. и Ж. С. – представляващи заедно от всеки двама членове на УС и „Електроразпределение ЮГ“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез К. Н. Н. – юрисконсулт и пълномощник, съгласно пълномощно от З. Б. и С. В. – представляващи заедно от всеки двама членове на УС срещу Решение №Ж-601/27.10.2022г. на КЕВР, с което на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД са дадени задължителни указания в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетворят искането на г-н П. Д. П.-ЕГН-[ЕГН] за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект „фризьорско и козметично ателие“ с ИТН 2197864, находящ се в [населено място], [улица] в седмодневен срок след изпълнение на посочените указания да уведомят КЕВР за предприетите действия.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно, издадено е извън рамките на материалната компетентност на регулаторния административен орган при неспазване на установената форма за издаване на акта, поради противоречие с

материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Твърди се, че в хода на административното производство не било доказано, че имотът се ползва за жилищни /битови/ нужди, както и че не било доказано използването на електрическа енергия в обект с такова предназначение. Моли се оспореното решение да бъде отменено. Претендират се разноски в полза на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД сторените в хода на съдебното производство разноски.

В съдебно заседание жалбоподателите „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД-редовно призовани, не изпращат представител, депозирана е молба, от която е видно, че жалбоподателите не възразяват да се даде ход на делото в тяхно отсъствие, изразяват становище, че поддържат жалбата, по същество молят административният акт да бъде отменен, като бъдат присъдени направените в производството разноски по списък.

Ответникът – КЕВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. К., който оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В дадения от съда срок представя писмени бележки.

Заинтересованата страна – П. Д. П. – в съдебно заседание се явява лично. По същество моли да бъде потвърдено оспореното решение, като не претендира присъждане направени в производството разноски.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Г-н П. Д. П. е небитов клиент на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД за обект „фризьорско и козметично ателие“ с ИТН 2197864, находящ се в [населено място], [улица].

Видно от Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 170. том VII. рег. № 11778 дело № 1132 от 27.10.2005 г., издаден от нотариус Д. Н., обектът представлява „фризьорско и козметично ателие №4“, като самостоятелният обект се намира на приземен етаж находящ се на горепосочения адрес, със застроена площ 22.69 кв. м.

На 28.06.2022г. г-н П. П. депозира в „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД заявление за услуга до Е., с което е поставил искане за промяна на статута му на клиент от небитов на битов за обект с ИТН 2197864, находящ се на адрес [населено място], [улица], „фризьорско и козметично ателие №4“, съгласно която консумираната електрическа енергия на посочения обект ще се използва за битови нужди и Нотариален акт № 170. том VII. рег. № 11778 дело № 1132 от 27.10.2005 г.

„ЕР ЮГ“ ЕАД с писмо от 13.07.2022г. уведомява П., че не може да удовлетвори искането му за промяна на статута от небитов на битов, тъй като е необходимо да се промени предназначението на обекта съгласно т.41 от ДРЗУТ.В чл.178, ал.4 от ЗУТ било уредено, че обекти със стопанско предназначение, в случая „фризьорско и козметично ателие“, не могат да се ползват не по предназначението им или в

нарушение на условията за въвеждане в експлоатация. Доказателства, че Г. е изпълнил такава процедура до този момент, не са представени.

На 14.07.2022г. П. депозира жалба до КЕВР, в която възразява срещу отказ на Е. ЕС за промяна статута на клиент от небитов на битов за обект с ИТН 2197864, находящ се на адрес [населено място], [улица], „фризьорско и козметично ателие №4“.

На 27.10.2022 г. е проведено закрито заседание на КЕВР, на което е разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-11ИН-00-1414/14.07.2022 г., подадена от П. Г. Г. и е взето атакуваното решение № Ж-601/27.10.2022 г. – предмет на настоящото производство. Със същото в оспорената част са дадени задължителни указания на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение ЮГ“ ЕАД : в 7-дневен срок от получаване на настоящото решение да удовлетворят искането на г-н П. Д. П.-ЕГН-[ЕГН] за промяна на използваната електрическа енергия от небитови нужди на битови нужди за обект „фризьорско и козметично ателие“ с ИТН 2197864, находящ се в [населено място], [улица] в седмодневен срок след изпълнение на посочените указания да уведомят КЕВР за предприетите действия.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма. Издаденото решение съдържа фактически и правни основания с оглед изискванията на чл. 59 от АПК, поради което изложените твърдения в жалбата за неспазване на установената форма са неоснователни.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал. 4, т. 2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал.

5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г./. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Спазена е нормата на чл.35 от АПК като КЕВР е събрала в хода на административното производство всички необходими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата.

Действащите Общи условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД са одобрени с решение на ДКЕВР № ОУ-013 от 10.05.2008 г.

Към датата на издаване на оспореното решение т. 2а от §. 1 от ДР на ЗЕ предвижда, че „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. От анализът на двете разпоредби ясно се установява, че разграничението между двата вида потребители е на плоскостта на нуждите, за задоволяването, на които се купува/ползва енергията, а не на плоскостта на характера и вида на обекта, като жилищен или стопански. Дефиницията за клиент съгласно чл. 1, т. 4 от Общите условия включва понятието „потребител на електрическа енергия за битови нужди“ - физическо лице, собственик или ползвател на имот, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството съгласно действащото законодателство, което ползва електрическа енергия за домакинството си, и понятието „потребител на енергия за стопански нужди“ - физическо или юридическо лице, както и лице на издръжка на държавния или общинския бюджет, което купува електрическа енергия за стопански и/или обществени нужди за обект, присъединен към електроразпределителната мрежа на дружеството.

Чл. 6, ал. 1 от Общите условия дава възможност електрическата енергия да се използва от клиента за битови или стопански нужди. Ал. 4 на чл. 6 от Общите условия, предвижда, че клиентът е длъжен незабавно и писмено да уведоми дружеството в случаите, когато на територията на един обект се наложи промяна на предназначението на цялата или част от използваната електрическа енергия /от стопанска на битова или обратно/. В тази връзка следва да се отбележи, че според чл. 10, т. 1 от ОУ клиентът има право да използва електрическата енергия според предназначението на обекта - битов или стопански. Съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия, клиентът се задължава да уведоми писмено електроснабдителното дружество в 30 /тридесет/ дневен срок за всяка промяна, свързана с подадените от него лични данни, адресна регистрация, данни на фирмата, промени в собствеността, промени в начина на ползване на обекта, наложени временни ограничения върху ползването на обекта.

Следва да се посочи, че с Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ, в сила от 26.06.2020 г., е въведена разпоредбата на §15, ал. 1, съгласно която в 30-дневен срок от влизането в сила на този закон, крайните снабдители изпращат уведомление до всеки небитов краен клиент за

прекратяване снабдяването с електрическа енергия от 01.10.2020 г. на обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа на ниво ниско напрежение, в съответната лицензионна територия. С разпоредбата на ал. 2 се конкретизира, че в случай че до 30.09.2020 г. включително, че ако клиент по ал. 1 не е сключил договор с търговец на електрическа енергия по свободно договорени цени, доставката на електрическа енергия се извършва от досегашния му доставчик, в качеството му на титуляр на лицензия по чл. 39, ал. 1, т. 5. С ал. 3 на §15 се уточнява, че доставчикът по ал. 2 сключва типов договор с клиентите, които до 30.09.2020 г. включително не са сключили договор с търговец на електрическа енергия. Типовият договор е със срок от 01.10.2020 г. до 30.07.2021 г. До сключването на типовия договор доставчикът по ал. 2 осигурява доставката на електрическа енергия при условие че клиентът своевременно заплаща всички дължими суми във връзка с доставката.

Горните разпоредби в Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗЕ не съдържат ограничения относно промяна на нуждите, за които се ползва електрическата енергия в даден обект и същите не противоречат на заложените в ЗЕ критерии за разделение между битов и небитов клиент.

Не следват различни изводи от разпоредбите на Закона за устройството на територията /ЗУТ/. Съгласно т. 41 от § 5 от ДР на ЗУТ, промяна на предназначението на обект е промяната от един начин на ползване в друг съгласно съответстващите им кодове, представляващи основни кадастрални данни и определени съгласно Закона за кадастъра и имотния регистър и нормативните актове за неговото прилагане. Предназначението е част от основните кадастрални данни за сградата или самостоятелния обект в сградата, съгласно чл.27, ал.1, т.2 и т.3 от ЗКИР, като класификатора на начина на трайно предназначение на териториите, начина на ползване и предназначение на недвижимите имоти е определена в Наредбата по чл.31 от ЗКИР. Съгласно класификатора за предназначение на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелните обекти в тях по приложение №4 към чл. 16, ал.3 от Наредба №РД-02-20-5 от 2016г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри, са определени различни кодове за самостоятелните обекти. В този смисъл изискванията на ЗУТ и на ЗКИР за определяне предназначението на строежите – на сградите, на съоръженията на техническата инфраструктура със самостоятелни обекти и на самостоятелни обекти в тях, изискванията свързани с промяната на тяхното предназначение с оглед спазване на нормативните изисквания за тяхното изграждане, въвеждане в експлоатация и ползване, както и нанасянето и поддържането на основните кадастрални данни в кадастралната карта и кадастралните регистри са неотнормисими в процесния случай, касаещ предоставяне на електрическа енергия до клиенти, определянето им като „битови клиенти“, респ. „небитови клиенти“ по смисъла на ЗЕ. Извършване на промяна по чл.6, ал.4 от Общите условия по договорните взаимоотношения с електроразпределителното дружество и клиентите им не вменява задължение за промяна предназначение на обект по смисъла на §5, т.41 от ДР на ЗУТ. Обратното противоречи на целта на закона. Промяната на предназначението на използваната електрическа енергия не следва задължително да се обвързва с промяна на предназначението на обекта по реда и при условията на ЗУТ. В конкретния случай с подаденото на 28.06.2022 г. Заявление за услуга, заинтересованата страна е декларирала, че консумираната електрическа енергия в

обект „фризьорско и козметично ателие“ с ИТН 2197864, находящ се в [населено място], [улица] се ползва за битови нужди и може да се приеме, че съгласно чл. 11, т. 3 от Общите условия на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД г-н П. Петров е уведомил електроснабдителното и електроразпределителното дружество за начина на ползване на обекта.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от заинтересованата страна П. Д. П. пред КЕВР, нарушение, извършено от „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД и „Електроразпределение Юг“ АД са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение което съдът на основание чл.78, ал.8 ГПК вр. с чл.144 АПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ и чл.24, ал.1 от Наредбата за заплащане на правната помощ определя в минимален 100 лв. за настоящата инстанция за всеки един от жалбоподателите.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 80-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица] чрез пълномощник К. Н. Н. и „Електроразпределение ЮГ“ АД с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез пълномощник К. Н. Н. срещу Решение №Ж-601/27.10.2022г. на Комисията за енергийно и водно регулиране.

ОСЪЖДА „ЕВН България Електроснабдяване“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лв.

ОСЪЖДА „Електроразпределение Юг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: